

בע"ח (ירושלים) 10424-02-13 - שמעון בן גיגי ואח' נ' מדינת ישראל

בע"ח (ירושלים) 10424-02-13 - שמעון בן גיגי ואח' נ' מדינת ישראל
בע"ח (ירושלים) 10424-02-13

1. שמעון בן גיגי

1. עמיחי זוארץ

2. דוד שלמה פופקו

3. אילן פייר יאן וינלדה

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

[28.05.2013]

כב' השופט שמואל הרבסט

החלטה

1. בפני בקשה לפי סעיף 74(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982.

למעשה, מדובר בשתי בקשות, אשר האחת הוגשה על ידי עוה"ד רוזה, בראונר וקידר

(ב"כ נאשמים 1, 2, ו-4), והשנייה הוגשה על ידי עוה"ד בם המייצג את נאשם 3.

2. כנטען בכתב האישום שהוגש ביום 4.10.12, תקפו המשיבים, כשהם רעולי פנים, שני שוטרים סמויים שהתחזו לרועי

צאן פלסטיניים הרכובים על גבי חמור סמוך לשוב סוסיא, ואף איימו עליהם. משיב 1 בעט באחד השוטרים והשליך

לעברו אבן, משיב 4 היכה את השוטר במקל, משיב 2 איים עליהם באמצעות אלה שהחזיק בידו, ואילו משיב 3 צילם

את האירוע כולו.

3. חומר החקירה הועבר לב"כ המבקשים, אלא שהם טוענים כי רשימת חומר החקירה שהועברה אליהם היא חסרה

ולא מעודכנת. הם מציינים כי לאור בדיקת החומר הגלוי ומעיון בשתי תעודות החיסיון שהוצאו בעניינם של חומרי

חקירה חסויים בתיק, הרי שהיה מקום לפרט עוד את מהותו של החומר החסוי ולא להסתפק ברישום קצר ולא ממצה.

4. עוד טוענים המבקשים, כי עצם היותם של השוטרים הסמויים סמוך לסוסיא בסיטואציה המתוארת בכתב האישום,

מקורה ב"מבצע" של כוחות האכיפה שמטרתו למגר תקיפות של רועי צאן פלסטיניים על ידי מתיישבים מישובי דרום

הר חברון.

5. בהתאם להנחה זו, המבקשים עותרים כי יומצאו לידם תיקי החקירה שהביאו להחלטה לקיים את ה"מבצע"

המדובר, תיק ה"מבצע" עצמו ותחקיר או תחקירים שהתקיימו לאחר האירוע.

6. עוה"ד בם מוסיף ומבקש חומרי חקירה נוספים כגון צילומים, תוכנו של כרטיס זכרון השייך למרשו ואשר בו נשמר תיעוד של האירוע, היתר להובלת בעלי חיים (בשל החמור השותף לאירוע זה), חוברת "מוקדי חיכוך" שהוצגה בפני החוקרים תיק, פקודת מבצע, אישורי הפרקליטות הנוגעים ל"מבצע" תיק המשימה וכן הקלטות של רשת הקשר בעת האירוע.
7. בדיון שהתקיים ביום 5.5.13, הסבירו המבקשים כי לטענתם מדובר באכיפה בררנית ובהתנכלות של גופי האכיפה כלפי המתיישבים באיזור הנ"ל. לטענתם אין ולא הייתה תופעה של התנכלות לרועי צאן פלסטינאיים באיזור זה. לדבריהם, נהפוך הוא. אנשי החווה הסמוכה לסוסיא הם אלו הסובלים מהתנכלויות בלתי פוסקות מצד שכניהם הערבים אשר פוגעים ברכושם ואף בגופם (בעל החווה, יאיר הר סיני ז"ל, נרצח בידי פלסטינאים), ועל כן עצם קיומו של ה"מבצע" שנועד לביים פלישה למקרקעי היישוב סוסיא, יש בו אלמנט של התעמרות, וחומרי החקירה המבוקשים דרושים לשם ביסוסה של הטענה המקדמית בעניין זה (שטרם נטענה, אך לכשתטען עניינה יהיה "הגנה מן הצדק" ותוכנה יהיה כפי שפורט).
8. עוד טענו בפני המבקשים, כי פקודת המבצע והחומר הנלווה אליה הוא חומר חקירה מהותי וחשוב, מאחר וחומר זה יכול שילמד על הסטטוס הביטחוני בזירת האירוע שיש לו השפעה ישירה על היסוד הנפשי של המבקשים. היינו, אם יוכח כי מדובר בתא שטח אליו לא נכנסים פלסטינאים בדרך כלל, הרי שניתן לנתח את המתואר בכתב האישום בכל הקשור ליסוד הנפשי, בדרך אחרת מאשר במקרה בו כניסת פלסטינאים לאותו תא שטח היא עניין נפוץ ושכיח.
9. המשיבה, מאידך, מכחישה את עצם קיומו של ה"מבצע" המדובר במובנו הרחב. מדובר, לטענתה, בפעולת מניעה נקודתית וכך יש להתייחס אליה. עוד היא מוסיפה כי רשימת חומר החקירה תעודכן ככל שיידרש וככל שיישמר החיסיון הנגזר משתי תעודות החיסיון שהוצאו בעניינו של תיק זה. לגבי חלק מחומרי החקירה הנוגעים לבקשתו של עוה"ד בם, הסכימה המאשימה להעביר את הנדרש לאחר שתשיג את חומר החקירה הנ"ל שאינו נמצא כעת ברשותה.
10. עיינתי בבקשה, קראתי את החומר שהוגש לי ושמעתי את טיעוני הצדדים.
11. נדמה, כי יש לדחות את הבקשה.
12. ראשית, ה"מבצע". קיומו של המבצע עולה, כפי שצינו ב"כ המבקשים, מחומר החקירה שנמסר להם. לטעמי, ההכנות למבצע, פקודותיו, והתחקירים שבוצעו (אם בוצעו) לאחריו, הם בגדר "תרשומת פנימית" של רשויות האכיפה ובשל כך הם מצויים בפריפריה הרחוקה מליבת הרלבנטיות בתיק.

13. גורמי האכיפה במדינת ישראל יוצרים, מעת לעת, פעולות אכיפה אקטיביות (וטוב שכך). זוהי זכותם, ובעיקר חובתם. עצם היציאה למבצע שכזה בעניינם תקיפתם של רועים פלסטינים, בעניינם של סוחרים סמים ברחובה של עיר, או בעניינם של נהגים הנוהגים בשכרות, למשל, יוצר שובל של ניירת שעניינה נימוקים ל"מבצע", קבלת ההחלטה לצאת לביצועו, פקודת המבצע ותחקירים שלאחריו. אין בכך, בכללות, רלבנטיות לתיק פלילי ש"נולד" כתוצאה מהמבצע.
14. אם יחפצו המבקשים לטעון טענות מקדמיות בעניין זה, הרי שעצם קיומו של המבצע, אף לדבריהם, עולה מן החומר שנמצא בידיהם וכל הרחבה מבוקשת אינה רלבנטית לתיק דנן. יתירה מזאת, במהלך ניהול התיק, אם ינוהל, תוכל ההגנה לזמן את אותם שוטרים/חיילים שממזכריהם עולה דבר ה"מבצע" ואף הרקע שהוביל אליו ולחקור אותם על כך, ככל שהדבר יהיה רלבנטי וקשור לאישומים שבתיק.
15. מאידך, יש ממש בטענות הסניגורים בכל הקשור לביסוס עתירתם להגנה מן הצדק, אלא שהתרופה הרצויה אינה יכולה להנתן במסגרת בקשה זו.
16. אני מניח, ואף יכול לבסס הנחה זו על החומר שהוצג בפניי, כי ה"מבצע" נשוא בקשה זו בוסס על נתונים סטטיסטיים שזרמו מן השטח. מדובר בבדיקה פשוטה יחסית בה מתבקש מספר האירועים בפרק זמן מסוים קודם לאירוע נשוא כתב האישום בה הותקפו ישראלים על ידי פלסטינים וההיפך באיזור סוסיא ובסמוך לחוות "הר סיני", היא זירת האירוע. אם ייבדק גם מיקומו של כל אחד מהאירועים תוך השוואה לזירת האירוע הנקודתית במקרה דנן, לאחר שיוצבו הנתונים, מספר מול מספר, הרי שההגנה תוכל לשקול את צעדיה, אך אין בכך כדי להגדיר את אותה סטטיסטיקה כ"חומר חקירה" בשל העובדה כי המקרים האחרים, אם היו כאלו, אינם חלק מן האירוע הקונקרטי נשוא כתב האישום, ועל כן סעיף 74(ב) לחוק סדר הדין הפלילי אינו יכול להצמיח ישועה בעניין זה.
17. השגתו של חומר סטטיסטי זה הכולל את מספרם של האירועים ומיקומם המדויק יכול שיהא מושג על ידי שימוש בבקשה על פי חוק חופש המידע, התשנ"ח - 1998 (להלן: "החוק"). המשטרה הינה "רשות ציבורית" כהגדרתה בחוק, והמידע, כך אני מניח, נמצא ברשותה.
18. פקודת המבצע הובאה לעיוני. לאחר שקראתי בה, נדמה כי אין מדובר בחומר חקירה. הפקודה הינה אוסף של הנחיות מבצעיות שאין בהם כדי ללמד על "הלך הנפש" של המבקשים בעת ביצוע המימוש להם. "הלך נפש" זה שיש לו השלכה ישירה על היסוד הנפשי ועלול להקים להם הגנה (הגנה עצמית או הגנת הצורך) יכול להילמד מהסטטוס הביטחוני של השטח בו אירעה התקרית. לאחר שעיינתי בפקודת המבצע על נספחיה, נדמה כי סטטוס ביטחוני זה אינו בא לידי ביטוי במסמכים אלו. עם זאת, סטטוס זה בא לידי ביטוי בתיק החקירה (הגלוי) שנמסר למבקשים. כך למשל בעדותו של אביב דותן, קצין הגמ"ר של החטיבה המרחבית מיום 6.10.12 שורות 17-24, במזכרו של רפ"ק עמוס דמרי מיום 6.9.12 (סעיפים 2-3), במזכרו של סגן איתמר יורמן מיום 10.10.12, במזכרו של קרלוס חיון מהמנהל האזרחי מיום 10.10.12, ובמזכרו של רס"מ אמיתי עמוסי מיום 10.10.12.
19. חוברת "מוקדי חיכוך" - על אף שחוברת זו הוזכרה בחומר החקירה אין בכך כדי להפכה, מבחינה מהותית, לחומר חקירה רלבנטי. חוברת לא הובאה לעיוני, אך ככל שהיא עוסקת ב"מוקדי חיכוך" כשמה וכותרתה, הרי שמדובר בחומר סטטיסטי שניתן להשיגו באמצעים אחרים והוא אינו קשור לאירוע נשוא כתב האישום ועל כן הוא אינו "חומר חקירה" כהגדרתו.
20. ובשולי הדברים, החומר ודרך הילוכו. אני סבור כי אין לדרך שינועו של החומר לזירת האירוע כל קשר עם "חומר חקירה", ועל כן חומר זה, ככל שהוא קיים, לא יועבר. היינו, גם אם נוכח לדעת כי החומר הועבר בניגוד לתקנות, הרי שהדבר ראוי לגינוי אך אין לכך ולהגנתם של המבקשים כל קשר.
21. בעניינה של רשימת חומר החקירה, אני סבור כי לאור תעודות החיסיון שהוצאו ואישרורן הכמעט מלא בהחלטתה של כבוד השופטת ח. לומפ, הרי שלא ניתן להרחיב את ה"כותרות" שברשימה מעבר לקיים, ואם ייעשה כך הרי שהדבר עלול לפגוע בחיסיון נשוא התעודות.
22. הבקשה נדחת, איפוא, מהנימוקים שהובאו לעיל.
23. המזכירות תמציא לצדדים את ההחלטה.
- ניתנה היום, י"ט סיון תשע"ג, 28 מאי 2013, בהעדר הצדדים.